

بسمه تعالی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی قزوین

دانشکده پرستاری و مامایی قزوین

معاونت پژوهشی

گزارش نهایی طرح تحقیقاتی

عنوان طرح

بررسی رابطه تعهد حرفه ای و رضایت شغلی پرستاران شاغل در بیمارستان های دولتی -
آموزشی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی قزوین در سال ۱۳۹۰

مجریان طرح:

محمد مرادی، مرضیه خاتونی، دکتر رضا ضیغمی

مشاور آمار

دکتر حسن جهانی هاشمی

اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین

چکیده:

زمینه و هدف: رضایت شغلی نیروی انسانی از مهمترین عوامل مؤثر در کارایی و بهره وری سازمان است. تعهد حرفه ای نیز یکی از ویژگی های انسانی است که می توان آن را رضایت قلبی و التزام عملی نسبت به وظایف تعیین شده برای انسان تعریف کرد با این شرط که بدون هرگونه سیستم نظارتی، شخص وظایف خود را به بهترین نحو ممکن به انجام رساند. با توجه به اهمیت این دو مولفه در شغل خطیر پرستاری که در ارتباط مستقیم با روح و جان انسانها می باشد، این مطالعه با هدف بررسی رابطه تعهد حرفه ای و رضایت شغلی پرستاران شاغل در بیمارستان های دولتی-آموزشی قزوین در سال ۱۳۹۰ صورت گرفت.

روش کار: این مطالعه توصیفی- تحلیلی و به روش مقطعی می باشد. جامعه آماری این تحقیق کلیه پرستاران شاغل در بیمارستان های دولتی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهر قزوین می باشند. پرسشنامه استفاده شده در این پژوهش پرسشنامه ای پژوهشگر ساخته است که جهت تعیین رضایت شغلی و تعهد حرفه ای پرستاران طراحی گردیده است. روش نمونه گیری در این مطالعه سرشماری می باشد. با توجه به خصوصیات افراد مورد پژوهش ۵۴۷ پرسشنامه در بین پرستار وارد شده به این پژوهش توزیع گردید و از آن تعداد ۳۶۱ پرسشنامه عودت داده شد که تعداد ۳۵۵ پرسشنامه قابل تجزیه و تحلیل بود. جهت آنالیز داده ها از نرم افزار SPSS استفاده گردید. در آنالیز داده ها علاوه بر روش های آمار توصیفی از آزمون t ، ANOVA، رگرسیون و ضریب همبستگی استفاده شد.

یافته ها: رضایت شغلی پرستاران به ترتیب فراوانی رتبه، ۲۴/۹ درصد در حد کم، ۷۲/۴ درصد در حد متوسط و تنها ۲/۷ درصد در حد زیاد بود. از سوی دیگر تعهد حرفه ای پرستاران به ترتیب فراوانی رتبه، ۴/۹ درصد در حد کم، ۷۰/۸ درصد در حد متوسط و ۲۴/۳ درصد در حد زیاد بود. بین متغیرهای سن، جنس، سمت و بخش کاری با رضایت شغلی رابطه آماری معنی دار وجود داشت ($P<0/05$) و با افزایش سن، دارا بودن سمت های مدیریتی و نیز جنسیت مذکر میزان رضایت شغلی پرستاران افزایش می یافت. همچنین تنها بین متغیرهای سن و جنس با تعهد حرفه ای رابطه آماری معنی دار دیده شد ($P<0/05$) یعنی با افزایش سن و نیز جنسیت مونث میزان تعهد حرفه ای کارکنان پرستاری افزایش می یافت. رابطه آماری معنی داری بین رضایت شغلی و تعهد حرفه ای پرستاران یافت شد ($r=0.324$ و $P<0.001$) به طوری که با افزایش تعهد حرفه ای میزان رضایت شغلی نیز افزایش می یافت.

نتیجه گیری: از آنجا که رضایت شغلی و تعهد حرفه ای دو مولفه مهم تاثیرگذار بر یکدیگر و در نتیجه تاثیر گذار بر کیفیت ارائه خدمات پرستاری می باشند، ضروری است که با شناسایی عوامل مؤثر بر این دو مولفه به دنبال برنامه ریزی جامع جهت ارتقاء سطح رضایت شغلی و تعهد حرفه ای پرستاران شاغل در بیمارستانها بود.

کلمات کلیدی: رضایت شغلی، تعهد حرفه ای، پرستاران